

Grote jongens huilen niet

Big Boys Don't Cry

Aangrijpend drama in twee bedrijven voor jongeren

door

VERN HARDEN

vertaling

Bas de Haas

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GROTE JONGENS HUILEN NIET - BIG BOYS DON'T CRY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **VERN HARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 by Pioneer Drama Service, Inc.,

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgcht ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING (in volgorde van opkomst)

RECHTER (M/V) - Man/vrouw, 55 jaar,

GERECHTSDIENAAR (M/V) - Man/vrouw, ca. 40 jaar,

GUY BARNES - 50 jaar, werkman

MR. LEE - Advocaat,

MISS ROBERTS - Officier van justitie,

ABEL HAYNES (M/V) - Politieaan, 40 jaar,

ETHEL BARNES - Vrouw van Guy, 32 jaar,

WHEELER (M/V) - Incasso-medewerker, 30 jaar

BOB AMANDO - Fabrieksarbeider, 50 jaar

LENNY BARNES - Zoon van Guy en Ethel, 15 jaar

KRAMER & GARCIA (M/V) - twee politieagenten,

DR. BANKS (M/V) - Arts, 60 jaar

MELISSA AIKINS - Lerares op de school van Lenny, 60 jaar

BRENDA - Vriendin van Lenny, 16 jaar

FRED, RICHARD, MARGARET, KATHY & ANDERE STUDENTEN -
Klasgenoten van Lenny

VERLENE BARNES - Dochter van Guy en Ethel, 13 jaar

JEAN SOLIA - Verpleegster

MAATSCHAPPELIJK WERKER (M/V)

ZIEKENBROEDER

TWEE DUBBELROLLEN, nodig voor Guy en Lenny in de slotscène

TWEE DECORASSISTENTEN, verplaatsen zetstukken op het toneel

INDELING VAN HET TONEEL:

Het stuk speelt zich af in drie denkbeeldig van elkaar gescheiden delen van het podium. De rechtszaal is links, ruimte 1 rechts en ruimte 2 (de woonkamer van de familie Barnes) in het midden. Uit de aanwijzingen in het script wordt duidelijk in welke ruimte de verschillende scènes plaatsvinden. Het verdient aanbeveling, maar is niet strikt noodzakelijk, dat de belichting gericht wordt op de betrokken scène. De acteurs staan onbeweeglijk zodra de scène naar een andere ruimte wordt verplaatst. Door het meubilair in de ruimtes afwisselend voor- of achteraan het podium neer te zetten kunnen de virtuele scheidsmuren zichtbaarder worden. Ruimte 1 kan met minder dan één derde van de totale podiumbreedte volstaan, omdat deze ruimte slechts incidenteel wordt gebruikt. Personen die zowel in de rechtszaal als in de andere ruimtes optreden komen op en gaan af links in het midden. Personen die opkomen in de rechtszaal om te getuigen doen dat linksvoor.

Rechtszaal: Midden achter is de zetel van de rechter, met een lessenaar en een stoel voor de gerechtsdienaar ter rechterzijde hiervan, een stoel voor de getuigen ter linkerzijde. Eveneens aan de linkerzijde vóór staat de kathedraal van de verdediging, met drie stoelen erachter. Hiertegenover, dus ter rechterzijde staat de tafel van de officier van justitie, met één stoel erachter. Er staat veel in de rechtszaal, dus men dient de zichtbaarheid van alles goed in het oog te houden.

Woonkamer: Twee gammele stoelen links en rechts voor. Bij een van de stoelen een tafeltje met daarop een leeg bierflesje, een krant, een flessenopener en een tijdschrift. Schuin daartegenover een tv-toestel met de achterkant naar het publiek gekeerd. De keuken is midden achter en de deur naar buiten is rechts midden.

Ruimte 1: In het eerste bedrijf staat hier een houten krat die dienst doet als zitplaats, op de grond liggen kiezelsteentjes en een leeg frisdrankblikje. Gedurende het eerste bedrijf wordt een lessenaar links in het midden neergezet, voor een rijtje stoelen. Aan het einde van het eerste bedrijf worden lessenaar en stoelen weggehaald en wordt een bank neergezet, in het midden. In het tweede bedrijf een tafel, in het midden, met drie stoelen, een in het midden achter de tafel, twee aan weerszijden daarvan.

REQUISieten

Eerste bedrijf:

Op het toneel: Rechtszaal: balie waarachter de rechter plaatsneemt, twee tafels, zes stoelen, getuigenbank, lessenaar van de gerechtsdienaar, voorzitterskamer, papieren van openbaar ministerie en verdediging, bijbel. Woonkamer: twee gemakkelijke stoelen, tv-toestel, bijzettafeltje met leeg bierflesje, krant, flesopener, tijdschrift. Ruimte 1: krat, kiezelsteentjes, leeg frisdrankblikje. Verdere benodigdheden: vaatdoek, geschud flesje bier, boodschappentas met daarin kruidenierswaren en bierflesje (Ethel), bank, vouwstoeltjes, lessenaar met papieren en een liniaal (decorassistenten), boeken (Lenny en Brenda), verband en mitella (Lenny), doosje met pillen (Richard)

Tweede bedrijf:

Op het toneel: Woonkamer: zelfde als in het 1e bedrijf, plus een whiskeyfles, Ruimte 1: tafel met drie stoelen. Verdere benodigdheden: bestek en vaatdoek (Ethel), boterhamtrommeltje en veiligheidshelm (Guy), rolstoel (ziekenbroeder)

AANWIJZINGEN:

Om het geluid van een fles die een lichaam raakt te maken laat Guy Lenny's haar los, draait zijn hand met de palm omhoog en slaat zijn eigen hand met de fles.

De veranderingen in ruimte 1 worden aangebracht door twee decorassistenten die heel stil (omdat dit tijdens het spel in de andere ruimtes gebeurt) de zetstukken plaatsen en weghalen. De lessenaar van de docent kan een klein tafeltje zijn, de stoelen van de leerlingen vouwstoeltjes. Het aantal studenten in het klaslokaal is onbepaald; iedereen heeft enige boeken bij zich.

Waar bloed wordt gebruikt tijdens vechtpartijen neemt Richard een spons met rode vloeistof uit een plastic zak als hij Fred overeind helpt; als hij valt smeert hij dat op zijn neus en bovenlip.

Als Lenny Guy met zijn mes steekt, steekt hij boven Guy's schouder, zodat alleen zijn vuist Guy treft.

In de scène met de silhouetten slaat Guy zijn eigen hand waarop Lenny op de grond valt.

EERSTE BEDRIJF

Bij het opgaan van het doek staat Wayne Lee in de rechtszaal, voor de tafel van de rechter; deze laatste hamert op tafel om een einde te maken aan het zojuist afgestoken pleidooi van Lee.

RECHTER: De rechtbank accepteert geen verdere uiteenzettingen! U heeft ruimschoots gelegenheid gehad uw betoog voor te dragen. En de jury is aanwezig. *(hij wijst naar het publiek. Tot de gerechtsdienaar)* De rechtszaak kan beginnen! *(slaat driemaal met de hamer op tafel. Advocaat Lee gaat naast de twee verdachten, Guy en Ethel Barnes, zitten)*

GER.DN.: *(gaat staan voor zijn lessenaar en roept)* De rechtszaak van de Staat tegen Guy en Ethel Barnes, verdacht van kindermishandeling, op grond van artikel 300 Wetboek van Strafrecht. Zaaknummer 847612/68B.

RECHTER: *(slaat een keer met zijn hamer op de tafel)* Het woord is aan de officier van justitie.

GUY: *(tot Lee, zodra Roberts opstaat en haar papieren ordent)* Wie is dat?

LEE: Ssst! De officier van justitie.

GUY: Een vrouw? Kunnen ze geen echte aanklager vinden?

LEE: Ze is echt genoeg, maak je geen zorgen. Het is een harde dame. Ze zou haar eigen grootvader voor schut zetten als het moest om haar zaak te winnen.

ROBERTS: *(loopt naar het midden en wendt zich tot de rechter)* Dank u, edelachtbare. *(ze draait zich om naar de jury [het publiek], loopt die kant uit en wendt zich rechtstreeks, met rust in haar stem, tot het publiek)* Dames en heren van de jury, de zaak die aan u wordt voorgelegd gaat over een van de meest afschuwelijke misdrijven die in onze maatschappij heden ten dage bestaan, die van kindermishandeling. Afschuwelijk om diverse redenen. Ten eerste houdt het schending in van ieders recht om gevrijwaard te zijn van angst, het recht om beschermd te worden tegen pijn en lijden, zowel lichamelijk als geestelijk. *(bij het spreken loopt ze langzaam naar rechts voor)* Verder is het dubbel afschuwelijk omdat het gaat om het toebrengen van pijn en leed aan iemand die in elk opzicht weerloos is, een kind. Het is afschuwelijk omdat het niet alleen de geest en het lichaam schade toebrengt, maar ook omdat het de ziel beschadigt, het wezen, datgene wat van iemand een uniek persoon maakt. En dit leed kan niet geheeld worden. Hoe kan iemand het geschokte vertrouwen van een kind weer herstellen? Hoe kan men

angst en wantrouwen wegnemen, niet alleen jegens de agressieve ouder, maar ook ten opzichte van iedere volwassene, iedereen in wie vertrouwen zou moeten bestaan, iedere gezagsdrager die met het kind van doen krijgt? Dames en heren, hoe kan men... haat wegnemen? *(loopt naar links)* De verdediger in deze zaak is mijn gewaardeerde collega, de heer Wayne Lee. Hij is een ervaren advocaat, een briljant spreker maar slaat, in dit geval, de plank volkomen mis. Wat hij ook zegt, wat voor gevoel hij bij u opwekt, vergeet niet dat er geweld is voorgevallen. En als onze kinderen de vrijheid moeten hebben om te leven moet dit geweld gestopt worden. Als vervolgende instantie zal ik bewijzen, buiten elke twijfel, dat zodanig geweld heeft plaatsgehad, niet slechts een maal, maar herhaaldelijk. Dames en heren, de veroorzaakte schade kan niet meer ongedaan gemaakt worden. Maar wat we wel kunnen doen is voorkomen dat degenen die kinderen mishandeld hebben de kans krijgen om dit ooit weer te doen. En dat is wat de staat van u vraagt. Spreek het schuldig uit over deze verdachten. Geef hen de straf die ze verdienen. Help ons onze kinderen te beschermen tegen mishandeling. U moet de verdachten schuldig verklaren. Dank u. *(ze gaat terug naar haar stoel)*

RECHTER: De verdediging heeft het woord.

GUY: *(zachtjes tot Lee)* Kent u de rechter?

LEE: *(zoekt zijn papieren bij elkaar en gaat staan)* Jawel. Maar reken er niet op dat dat ons helpt.

GUY: Is dat ook een harde figuur?

LEE: Hij zou nog een blinde de bak laten indraaien als die de straat oversteekt door het rode licht. Maak hem niet kwaad. *(hij loopt naar de rechtersstoel)* Dank u, edelachtbare. *(hij draait zich naar de jury en loopt onder het praten langzaam naar voren)* Dames en heren, ik ben blij dat ik hier vandaag sta, blij om Guy en Ethel te mogen vertegenwoordigen. En ik zal u vertellen waarom. *(Guy en Ethel gaan af achter de plek waar ze zitten)* De geweldpleging waarvan zij verdacht worden is niet misselijk. De zogenaamde beschuldigingen aan het adres van mijn cliënten hebben betrekking op de meest wrede en ernstige handelingen die zich kunnen voordoen. En toch ben ik blij hier te zijn. De reden is eenvoudig. De beschuldigingen zijn vals. Kindermishandeling bestaat in onze maatschappij en het is waarlijk een vreselijk misdrijf. Over dit feit zijn we het eens. Maar u zit hier niet om een misdaad te beoordelen. U wordt gevraagd of deze mensen schuldig zijn aan deze misdaad. En dat is een enorm verschil. *(Lee*

loopt ontspannen heen en weer over de volle breedte van de rechtszaal) Ik sta de Barnessen bij als toegevoegde raadsman. U weet wat dat betekent. Het betekent simpelweg dat zij geen middelen genoeg hebben om zelf een advocaat te betalen. Niets anders. Het betekent niet dat zij slecht zijn, of schuldig, of oneerlijk. Het betekent dat ze arm zijn. Geen geld hebben. En dat is geen misdaad. *(glimlacht en haalt zijn schouders op)* Wie van ons heeft niet ooit wel eens geldgebrek gehad? Maar ik zal u nog iets zeggen, wat u nog niet weet. Als de rechtbank een advocaat toewijst zijn er een aantal redenen om een zaak niet aan te nemen. Maar ik besloot om hen eerst te horen voordat ik daarover een beslissing wilde nemen. En dat is wat ik van u vraag. Ik hoorde hen aan en ik was overtuigd van hun onschuld. Het is zo eenvoudig als wat. Ik geloofde hen. Als u naar deze zaak luistert, vraag ik u twee punten in gedachten te houden. Ten eerste zegt de wet dat u overtuigd moet zijn van schuld, boven redelijke twijfel verheven. Iedere twijfel is redelijk als die mensen zoals u overvalt. Ten tweede is een punt dat uw serieuze aandacht verdient de aard van de relatie tussen ouder en kind. Moet u zich daarmee bemoeien? Zou u zelf willen dat iemand anders een oordeel uitspreekt over hoe u met uw kind omgaat? Heeft een buitenstaander, een vreemde, met welke goede bedoelingen dan ook, het recht om tussenbeide te komen? Denk daarover na. Houdt uw gezinnen vrij van druk van buiten. Gun de Barnessen ditzelfde recht. Heeft u het recht om uw kind te kastijden? Natuurlijk! Het recht en de plicht. Maar stelt u het op prijs dat iemand over uw schouder heen 'kindermishandeling' roept? *(hij gaat op kalmere toon verder)* Het zijn niet alleen Guy en Ethel Barnes die hier terechtstaan. Het geldt ook u. Het is de rol van ouders in onze wereld van vandaag. Hetgeen u beslist beïnvloedt ook uw eigen toekomst. Luister goed. Denk goed na. Oordeel eerlijk. Ik vraag u, evenals de hele maatschappij, dat u Guy en Ethel Barnes onschuldig zult verklaren. *(loopt terug naar zijn zitplaats, maar pauzeert even voor hij gaat zitten en spreekt dan nog eens tot de jury)* Als er al een misdaad is gepleegd, dan jegens hen en niet door hen. *(gaat zitten)*

RECHTER: De officier kan de eerste getuige laten verschijnen.

ROBERTS: *(gaat staan)* Getuige Abel Haynes.

GER.DN.: *(gaat staan en kondigt luidkeels aan)* Getuige Haynes! *(Haynes komt snel naar binnen links voor en gaat naar de getuigenbank. Gerechtsdienaar houdt hem een bijbel voor, waar Haynes zijn linkerhand op legt)* Beloof u de gehele waarheid te zeggen?

HAYNES: Ja.

GER.DN.: Dan staat u vanaf dit moment onder ede. Gaat u zitten en noem uw naam en beroep, alstublieft. *(gaat terug naar zijn stoel)*

HAYNES: Mijn naam is Abel Haynes. Ik ben politieofficier in het derde district en als zodanig belast met de inhechtenisneming van Guy en Ethel Barnes.

ROBERTS: *(gaat aan de voorkant van haar tafel staan)* Meneer Haynes, kreeg u op 9 mei jongstleden om ongeveer 7.30 uur een telefonische melding die u noodzaakte naar de Barnessen te gaan?

HAYNES: Ja mevrouw.

ROBERTS: Wilt u zeggen wat die melding inhield?

HAYNES: Volgens het logboek op het bureau kregen we een melding op 9 mei om ongeveer 7.39 uur van een anonieme beller die zei dat er een vechtpartij aan de gang was in het pand aan de West Elm Street nummer 1439. Ik stuurde de politieagenten Kramer en Garcia naar dat adres. Dit gebeurde om 7.40 uur. Zij meldden ons via de radio aldaar aangekomen te zijn om 7.51 uur. *(lichten in de rechtszaal dimmen en de personen staan onbeweeglijk, terwijl het licht in de woonkamer aangaat)*

GUY: *(komt midden achter op, laat zich in een stoel vallen en steekt zijn hand uit naar het bierflesje links op de tafel. Hij pakt het op en schudt het, kijkt er met afkeer naar en roept naar de deur)* Ethel! Breng me nog een biertje!

ETHEL: *(na een paar ogenblikken komt Ethel in de deuropening, haar handen afvegend aan een handdoek)* Wat zei je?

GUY: Ik zei: ik wil een biertje! Is dat zo moeilijk om te snappen? *(houdt een krant voor zijn gezicht met woedende gebaren)* Vrouwen!

ETHEL: Het spijt me. Ik hoorde je niet. Ik was druk bezig in de keuken. *(ze draait zich om en gaat af)*

GUY: *(doet zijn krant naar beneden, nog steeds vol afkeer mopperend, en slaat een bladzij om)* Ik heb nog nooit een vrouw gezien die een greintje verstand in d'r kop had. Dat ben ik weer, ik moest zo nodig trouwen met eentje die doof èn stom is.

ETHEL: *(komt terug met een flesje bier)* Hier.

GUY: *(pakt het grommend aan, zet het op de rand van de stoel en maakt het open. Het bier spuit er schuimend uit, over hem en zijn krant. Hij smijt de krant neer en springt overeind, waarbij het flesje op de grond valt)* Verdomme, vrouw Kijk nou es wat je doet! Moet je het persé op tafel donderen zodat dit gebeurt? *(hij schopt de natte krant opzij en pakt de fles op)* Ruim die rotzooi op en geef me iets te drinken! *(Ethel gaat op handen en voeten met haar*

handdoek het bier opdweilen. Guy pakt een handvol krant om zijn broek af te vegen) Van alle stomme klunzerige wijven in de hele wereld heb ik uitgerekend het grootste uilskuiken gekregen. Je kan niet eens een biertje van de ene kamer naar de andere brengen zonder er een troep van te maken. Haal een biertje, vrouw!

ETHEL: *(overeind)* Ik denk niet dat er nog bier is. Ik heb vergeten te kopen. *(ze pakt handdoek en papier bij elkaar en snelt af)*

GUY: Ik denk niet. Ja, dat weet ik, ja. *(gaat zitten als Ethel met een verontschuldigend gezicht weer binnenkomt)* Nou, en? *(staart haar aan)* Ga naar de winkel en koop wat bier!

ETHEL: Ik heb wat geld nodig. Ik heb van de rest eh... boodschappen gedaan.

GUY: Geld, geld, geld! Dat is alles wat ik van je hoor. *(hij tast in zijn broekzak naar geld)* Ik werk me zestien uur per dag kapot op de sloperij en dan kom ik thuis en vind ik een stomme koe die er niet aan kan denken om een biertje voor me te kopen. *(hij geeft haar een biljet)* Hier! En ik krijg het wisselgeld terug. *(ze pakt het geld aan en wil weggaan)* Waar is dat stuk ongeluk van je? Al thuis?

ETHEL: Hij zou zo langzamerhand thuis moeten zijn. Ik geloof dat hij iets zei over na schooltijd nog even nablijven.

GUY: Waarvoor? Hij leert daar toch niks. Moest maar eens van die school afgaan en zelf de kost verdienen. Kerel worden.

ETHEL: O, Guy, hij is nog zo jong. Het zou hem goed doen als hij op school kon blijven met kinderen van zijn leeftijd. Hij kan een beter baantje krijgen als hij van school komt.

GUY: Wil je daarmee zeggen dat mijn baan niet goed genoeg is?

ETHEL: Welnee, Guy!

GUY: Ik en mijn werk zorgen voor jou, 't is maar dat je het weet. Als dat op een goeie dag niet meer hoeft, hoef je het maar te zeggen en dan ben ik gelijk vertrokken. Dat hoef je geen twee keer te zeggen. *(raapt de krant op en laat zich in zijn stoel zakken om een einde aan de ruzie te maken)*

ETHEL: *(bang)* Guy, ik meende het niet! Het is alleen maar dat het vandaag de dag anders is. Een jongen moet een opleiding hebben om aan de bak te komen. En ook dan is het niet makkelijk.

GUY: Dan zorg je maar dat ie zich gedeisd houdt. Dat joch gaat niet nog meer moeilijkheden maken. Vertel hem dat maar. Als hij buiten alleen maar wat rondhangt krijgen wij de politie op ons dak. De helft van de mensen in de buurt denkt toch al dat wij boeven zijn, dankzij hem.

ETHEL: Ja, Guy, ik zal het hem zeggen. *(ze draait zich om en wil af gaan)* Ik ben zo terug. *(snel rechts midden af)*

GUY: *(bromt in zichzelf)* Ik vraag me af of het de moeite van het wachten waard is. Met haar snuggerheid neemt ze waarschijnlijk het verkeerde merk mee. Vandaag of morgen ram ik haar tegen haar kop om aandacht te krijgen. *(hij gooit de krant opzij en loopt naar de tv, zet die aan en slaat er een paar keer op voordat hij naar zijn stoel teruggaat en een tijdschrift van de tafel oppakt. Wheeler loopt door ruimte 1 van de rechterkant en klopt op de deur rechts midden. Guy legt zijn tijdschrift weg en loopt naar de deur waar hij driftig naar buiten kijkt)* Wie ben jij?

WHEELER: Meneer Barnes?

GUY: Jaah!

WHEELER: Mijn naam is Wheeler, van de Centrale Bankmaatschappij. Mag ik binnenkomen?

GUY: Wat wil je? *(draait zich om en loopt naar links voor)*

WHEELER: *(komt in de deuropening)* Ik ben hier voor de aflossing van uw lening van de vorige maand. Honderdvijftig dollar.

GUY: En? Die heb ik aan mijn vrouw gegeven om jullie te betalen.

WHEELER: Die hebben we niet ontvangen.

GUY: Jammer dan. Ik ook niet.

WHEELER: Wat bedoelt u daarmee?

GUY: Precies wat ik zeg. Ik heb niet genoeg verdiend om jullie te betalen zoals ik van plan was. Ik heb geen overwerkgeeld gehad. Dus moest ik het van mijn vaste loon betalen.

WHEELER: Maar we hebben geen geld ontvangen. Meneer Barnes, we hebben u geld geleend in goed vertrouwen. We verwachten dat u dat terugbetaalt.

GUY: Ik zal jullie wel betalen. Maak je geen zorgen. *(terug naar zijn makkelijke stoel)*

WHEELER: *(doet een pas in zijn richting)* Ik maak me wèl zorgen, meneer Barnes. Ik maak me zorgen over het soort mensen dat alles maar vergeet en een slecht geheugen schijnt te hebben.

GUY: *(draait zich snel naar Wheeler om)* Mijn soort? Welke soort ben ik? Soort bezienswaardigheid op de kermis? Ben jij nooit blut geweest?

WHEELER: Ik ben vaak genoeg blut geweest, meneer Barnes. Maar ik ben nooit oneerlijk geweest en ik heb nooit mijn afspraken geschonden. U? U bent een verliezer.

GUY: *(balt zijn vuisten en gaat op Wheeler af)* Noem jij me een leugenaar?

WHEELER: U hebt beloofd regelmatig te zullen aflossen. Maar u doet het niet. Hoe moeten we dat dan noemen?

GUY: *(heft zijn vuisten op)* Jij...

WHEELER: Toe maar! Sla me maar! Ik haal de politie erbij voordat je een stap kan zetten! Dus als je wil beginnen, ga je gang.

GUY: (*wijst naar de deur*) Eruit! Niemand heeft gezegd dat je binnen kon komen.

WHEELER: (*naar links voor*) Hoeveel kunt u nu betalen?

GUY: Jou betalen? Nu?

WHEELER: Dat zei ik ja. Als u nu betaalt laten we het er bij. Voorlopig.

GUY: Ik heb mijn vrouw de laatste drie dollar gegeven die ik nog had om eten te kopen zodat we vanavond nog wat op tafel hebben. Heb je iets tegen een vent die voor het eten van zijn vrouw en kinderen zorgt?

WHEELER: Niet zolang hij zijn schulden betaalt.

GUY: Jullie krijgen je geld heus wel.

WHEELER: Dat krijgen we altijd. De vraag is: wanneer?

ETHEL: (*komt rechts midden op met een zak met boodschappen. Ze loopt de woonkamer in voordat ze ziet dat er nog iemand is*) Oh, hallo, ik wist niet dat we bezoek hadden.

GUY: Hebben we ook niet. Wheeler is van een incassobureau.

WHEELER: Centrale Bankmaatschappij.

ETHEL: (*zet de zak neer bij het tafeltje naast Guy's stoel*) Zijn we achter?

WHEELER: Ja, mevrouw Barnes. U bent achter

ETHEL: Misschien gaat het volgende maand beter. Wilt u een biertje? Ik heb net gehaald.

WHEELER: Bier? Nee, dank u. (*tot Guy op sarcastische toon*) Ik zou niet graag uw kinderen het brood uit de mond halen. (*naar de deur*) Zaterdag kom ik terug. Zorg dat u het geld heeft, meneer Barnes. (*af*)

GUY: Jij en je grote bek! En jij moest zonodig weer, hè?

ETHEL: Wat moest ik zonodig?

GUY: Ik had net met die griezel afgesproken dat we wat meer tijd kregen om te betalen. En jij verstjeerde dat! (*loopt heen en weer*) Hoe kan ik nu die 150 dollar tussen nu en zaterdag ophoesten? Wat heb je met het geld gedaan dat ik je heb gegeven?

ETHEL: Ik heb het mogelijk uitgegeven... Het is tegenwoordig moeilijk om rond te komen. (*haalt bier uit de zak en geeft het aan Guy*) Waarom verkopen we niet iets? Zo kunnen we aan geld komen.

GUY: Verkopen, wat dan? Alles wat we hebben is een stel wrakke meubels en de kleren die we aan ons lijf hebben!

ETHEL: Ik zou een baantje kunnen nemen. Ik zou graag meer

buitenshuis zijn.

GUY: (*brult haar toe*) Nee! Geen vrouw van mij hoeft dat voor mij te doen!

ETHEL: Maar er zijn zat vrouwen die buitenshuis werken om wat meer binnen te brengen voor het gezin.

GUY: Jij niet. Jij blijft binnen, waar een vrouw hoort.

ETHEL: Goed, Guy (*naar de keuken*) Ik ga het eten klaarmaken. (*af*)

GUY: (*naar de deur, roept*) En dat joch van jou is ook nog niet thuis.

ETHEL's stem (*van achter*) Ik zal het er morgen met hem over hebben.

GUY: Laat maar. Ik zal vanavond wel met hem praten. (*volgt haar. Van achter*) Als we hem niet te eten hoefden te geven hadden we geld om onze rekeningen te betalen.

BOB: (*een buurman, komt rechts op, loopt naar de keukendeur en steekt zijn hoofd door de deur van de woonkamer*) Iemand thuis?

GUY's stem: Kom binnen. Ik kom zo.

BOB: (*komt binnen en gaat in de stoel links zitten*) Ik ben blij dat deze dag voorbij is.

GUY: (*komt uit de keuken met bier voor hen beiden, geeft er een aan hem*) Ook een zware dag gehad?

BOB: (*pakt het bier aan*) Jaah. De voorman stond er de hele dag met zijn neus bovenop. Hij denkt geloof ik dat we even stom zijn als hij.

GUY: (*valt in de stoel rechts neer*) Snap je nou waarom ik geen baan in die fabriek wil hebben? Zodra iemand voor de tweede keer een grote bek tegen mij opzet, plant ik mijn vuist daar in.

BOB: Ik heb eraan gedacht daar weg te gaan, maar... (*haalt zijn schouders op*) Het is een vast inkomen.

GUY: En het niet waard.

BOB: Misschien. Maar ik heb een vrouw en vier kinderen tot last.

GUY: Voor mij is het makkelijker. Wij hebben alleen die twee van mijn vrouw, die ze had toen we trouwden. En de jongen is bijna volwassen. Die zal hier niet zo lang meer rondhangen, tenminste, niet als ik het voor het zeggen heb.

BOB: Ik wou ook liever niet zo'n huis vol. Maar mijn ouwe vindt dat prima, dus wat kan het verdommen.

GUY: Ik heb nooit gedaan alsof ik ze mocht. Maar als het moet kan ik hun vader wel zijn. Leer ze op eigen benen te staan en maar hopen dat ze niet in al te veel problemen komen. Ik weet alleen dat het zo moet.

BOB: Die van mij zijn allemaal meiden.

GUY: Jaah. Dat is lastig. Die zijn twee keer zo moeilijk. Je kan ze niet eens leren knokken.

BOB: Met de oudste heb ik het geprobeerd. De vrouw was des duivels.

GUY: Ik heb het die jongen van haar bijgebracht. Hij kwam een keer jankend thuis. Ik gaf hem op zijn donder en stuurde hem terug om het hem betaald te zetten. Het ettertje was zo benauwd voor me dat hij een of ander joch te lijf ging dat twee keer zo groot was als hij. Hij heeft nooit meer een knokpartij verloren zover ik weet. Zei tegen hem dat ik zijn hersens zou inslaan als dat gebeurde. Die griet moet ook nog wat meer lef krijgen.

BOB: Ik wou dat ik dat ook met mijn meiden kon doen.

GUY: Maak ze bang en hou ze bang. Dat is wat ik weet over opvoeden. Als ze eenmaal uit huis zijn, is dat iemand anders' probleem. Dat jong loopt nog steeds om me heen.

BOB: Maakt-ie nog steeds herrie?

GUY: Niks om je druk om te maken. *(rekt zich uit)* Shit, ik ben moe. Wou dat ik morgen niet hoefde te werken.

BOB: Ik dacht dat je het daar naar je zin had.

GUY: Alleen voor de poen. Zij kijken verder niet naar me en ik doe mijn werk. Dat is het. Er zit geen toekomst in werken in een sloperij. *(lichten in de woonkamer gaan langzaam uit, terwijl tegelijkertijd het licht in ruimte 1 sterker wordt)*

LENNY: *(komt binnen en gaat op een krat zitten. Hij pakt een handvol kiezelsteentjes en gooit die een voor een naar een leeg frisdrankblikje)* Nou, ik zit deze keer behoorlijk in de puree, geloof ik... voor de zoveelste maal. Als ze me van school af blijven trappen, kan ik er beter maar helemaal van af gaan. Ik wou dat ik een baantje had. Mam zou het geld best kunnen gebruiken. Ze kan nooit eens een nieuwe jurk of zo kopen. Die ouwe vetzak waarmee ze getrouwd is heeft niet genoeg hersens om een behoorlijk baantje te vinden. Bovendien zou hij haar geen geld geven, ook al had-ie het. Krenterige ouwe bierbuik. Ik moest maar eens vlug naar binnen gaan, ik kan hier ook niet de hele avond blijven zitten. *(gooit de steentjes neer)* Hoop alleen dat Mam er is. Misschien heeft-ie een goeie bui en laat-ie me met rust. *(sarcastisch)* Ha! *(de lichten gaan vol op in de woonkamer en dimmen in ruimte 1 zodra Lenny zich naar de deur rechts midden keert en de woonkamer binnenstapt)*

BOB: Er zit nergens meer toekomst in. Je mag blij zijn als je regelmatig kan vreten.

LENNY: *(komt rechts op, tot Bob)* Hallo, meneer Armando. *(Bob knikt hem toe. Lenny tot Guy, aarzelend)* Heb je een plezierige dag gehad, pa?

GUY: Wat wil je nou weer?

LENNY: *(draait zich om)* Niks. Laat maar zitten, ja? *(loopt richting keuken)*

GUY: Wacht es effe! Je wil wat zeggen hè? Zeg het dan maar.

LENNY: Ik zeg het straks wel.

BOB: Zeg het nu maar. *(staat op)* Ik moet toch naar huis.

GUY: Loop nou niet weg. Laten we nog een biertje nemen.

BOB: Nee, ik moet naar huis toe. Es zien of ik de kinderen lang genoeg bij de vrouw weg kan houden, zodat ze eten kan koken.

GUY: Kom morgen nog maar es langs.

BOB: *(gaat rechts af)* T'ziens.

GUY: *(neemt zijn laatste slok bier)* Nou, wat scheelt er aan?

LENNY: Pa, ik had wat moeilijkheden op school.

GUY: O jaah?

LENNY: Ja. Ik heb geknukt en nu ben ik van school getrapt voor een paar dagen.

GUY: Heb je gewonnen?

LENNY: Zoiets.

GUY: Nou, ja of nee?

LENNY: We werden uit elkaar gehaald.

GUY: Door wie?

LENNY: Een paar leraren.

GUY: Waarom heb je die dan niet een paar meppen verkocht?

LENNY: Heb ik ook gedaan. Daarom werd ik eruit geschopt.

GUY: Hebben ze verdiend, die bemoeials. En morgen zoek je die etterbak op en je geeft hem behoorlijk zijn vet, gesnopen?

LENNY: Jaah.

GUY: Hebben ze je daarom na schooltijd laten blijven?

LENNY: Nee. Ik klooide maar wat rond.

GUY: En wat was je dan aan het doen?

LENNY: Niks. Ik liep alleen maar wat rond.

GUY: Met wie?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto